

udenfor selve Kanalen, og det er sandsynligt, at man i den nærmeste Fremtid vil blive nødt til at foretage flere lignende og endnu mere udstrakte Arbejder, saa at man ikke er istand til at beregne Beføstningerne til disse Arbejder, efter hvad der tidligere er blevet udført med Hensyn til Forbedringen af denne Kanal og det saameget mindre, som man ikke med Bestemthed her kan angive, hvad der mulligt er udrettet med de tilstaaede Midler.

Da ikke flere begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Mindretals Forslag, at Ordene i Lovudkastets 4de Linie: „en Godtgjørelse af 100,000 Rd.“ forandres til en „Røbesum, hvis Rente svarer til de fem nærmest forudgaaende Aars Dverskud“ forkastedes med 50 St. mod 12.

2) Lovudkastet (see Anhang A Sp. 19—20) og dets Overgang til 3die Behandling vedtoges eenstemmigt med 77 St.

Ændringsforslag indtrævedes til næste Dags Aften.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til 2den Behandling af Udkast til Lov om Forrentning af Kongeriget's Kassebeholdning (Udkastet findes i Anhang A Sp. 3 ff., første Behandling i Tidenden Sp. 230 ff. og Udvalgets Betænkning i Anhang B Sp. 283 ff.).

Foruden det af Indenrigsministeren stillede og af Udvalget tiltraadte Ændringsforslag (Anhang B Sp. 283—286) samt de hertil af Udvalgets Mindretal stillede Underændringsforslag (Anhang B Sp. 287—288) var intet Ændringsforslag stillet.

Lovudkastet tilligemed samtlige ovennævnte Forslag fattedes paa eengang under Forhandling.

Ordføreren (Monrad): Der staaer i Betænkningen, at Udvalget maa tilraade

Folkethinget at vedtage det af Indenrigsministeren stillede Forslag; dette er maaskee ikke ganske correct, hvorimod det Correcteste vistnok vilde være, at der stod Udvalgets Fleertal. Det forekommer dette, at den Ordning af denne Sag, som er foreslaaet af Indenrigsministeren, tilfredsstillende alle de Krav, som vi med Billighed kunne gjøre, og det vil vist ikke kunne misgjøendes, at der ved denne Ordning er taget Hensyn til Monarchiets hele finansielle Status. Dette Indenrigsministerens Forslag maa i den Stikelse, hvort det foreligger, betragtes som en Art Overenskomst mellem Indenrigsministeren og Udvalgets Fleertal, og det skulde gjøre mig ondt, om de Skridt, Udvalget i den Henseende har gjort, ikke skulde finde Bisald, da det naturligtvis stedse styrker Udvalgene i deres Forhandlinger, naar Fleertallet tør vente, at de Indstillinger, det gjør, vilde finde Thingets Bisald. Jeg troer desuden ikke at træde Sandheden for nær, naar jeg siger, at Udvalget her har arbejdet med al Fliid, Omhyggelighed og Nøjsommelighed, og at det har søgt at opnaae det efter de Anskuelser, som her ere blevne udtalte, meest Mulige for Thinget, hvorfor jeg ogsaa meget skulde ønske, at de Ændringsforslag, Mindretallet har stillet, ikke maatte blive vedtagne.

Mindretallet bestaaer vel egentlig af 4 Medlemmer, men de 2 anerkjende dog, som det forekommer mig, at der i alle de foreliggende Omstændigheder er tilstrækkelig Grund til at holde sig til Indenrigsministerens Forslag, uagtet de i og for sig havde ønsket at gjøre de Forslag gjældende, der ere stillede af 2 af Udvalgets Medlemmer. Det ene af disse Forslag, der gaaer ud paa, at der i anden Linie efter Ordene: „vedkommende særlige Ministers Bestyrelse“ skal tilføies „og Ansvar“, vilde der vistnok i og for sig aldies ikke være nogen Betænkelighed ved at vedtage; men det maa vistnok ansees for aldeles overflødigt; thi det er en Selvfølge, at, hvad der staaer under en Ministers Bestyrelse tillige staaer under hans Ansvar. Det vilde maaskee have en ikke ganske liden Betænkelighed, naar man her fandt det fornødent at tilføie disse Ord: „og Ansvar“; thi man kunde let deraf drage den Slutning,